

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 52Ek/633/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118259937
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Šnapková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118259937.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávnených: X./ O. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX J. XX, X./ F. obaja oprávnení práv. zast.: JUDr. Ivan Mikloška, advokát, so sídlom Advokátskej kancelárie Hodžova 13, 010 01 Žilina, proti povinnému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, na vymoženie pohľadávky vo výške 12 375 eur, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Martinom Bujnom, so sídlom exekútorského úradu G. Švéniho 3E/9, 971 01 Prievidza, pod. sp. zn. 330EX 237/18, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 52Ek/633/2018 zo dňa 23. augusta 2018, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 52Ek/633/2018 zo dňa 23. augusta 2018 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Vyšší súdny úradník Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „vyšší súdny úradník“) uznesením sp. zn. 52Ek/633/2018 zo dňa 23. augusta 2018 návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Odôvodnil to tým, že predmetné exekučné konanie je vedené na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia všeobecného súdu - rozsudku Okresného súdu Bratislava I, č. k. 11C/145/2012 - 119 zo dňa 19. 05. 2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3Co/426/2014 - 169 zo dňa 15. 11. 2017 (ďalej len „exekučný titul“). Konštatoval, že povinným uvádzané skutočnosti týkajúce sa podania dovolania /§ 419 a nasl. zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súčasne s návrhom na odklad vykonateľnosti rozhodnutia (§ 444 CSP), nie sú dôvodom na zastavenie exekúcie. Exekučný súd je právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu viazaný a nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia vydaného v základnom konaní. Obsahom tohto rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (Najvyšší súd Českej republiky, sp. zn. 20 Cdo 1940/2008). Nerešpektovanie exekučného titulu by znamenalo „nepripustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia. V tejto súvislosti poukázal napr. na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ÚS SR“), pod sp. zn. II. ÚS 663/2016 zo dňa 07. 09. 2016. Ďalej uviedol, že podanie dovolania nemá samo o sebe žiaden vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu (nie je okolnosťou, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu). Podanie dovolania nemá suspenzívny účinok a teda nezakladá odklad vykonateľnosti ex offo. Skutočnosť, že povinný inicioval podanie mimoriadneho opravného prostriedku, konkrétne dovolania, nemá vplyv na platnosť a vykonateľnosť exekučného titulu.

2. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, povinný v zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť z dôvodu, že ho považuje za nezákonné. Podotkol, že v rámci vedenej exekúcie boli porušené jeho ústavné práva a bola mu odňatá možnosť konať pred súdom, keďže vychádzajú z obsahu napadnutého uznesenia zistil, že oprávnení 1./ a 2./ (ďalej len „oprávnení“) sa vyjadrili k jeho návrhu na zastavenie exekúcie, avšak on nemal možnosť sa vyjadriť k tomuto ich vyjadreniu, pretože mu súdom doručené

nebolo. Tým došlo k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom a uplatňovať procesné práva, ktoré sú mu v tomto konaní priznané za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov. Poukázal na to, že základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Z čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov, v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu. Ak osoba (právnická alebo fyzická) splní predpoklady ustanovené zákonom, súd jej musí umožniť stať sa účastníkom konania so všetkými procesnými oprávneniami, ale aj povinnosťami, ktoré z tohto postavenia vyplývajú (viď nálezy ÚS SR sp. zn.: II. ÚS 14/01, II. ÚS 132/02 a III. ÚS 171/2006). Právo na súdnu ochranu zabezpečujú a vykonávajú aj jednotlivé ustanovenia CSP. Strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany (čl. 6 CSP), strany sporu majú právo sa oboznámiť s vyjadreniami, návrhmi a dôkazmi protistrany a môžu k nim vyjadriť svoje stanovisko v rozsahu, ktorý určí zákon (čl. 9 CSP). Pritom nepovažuje za potrebné osobitne podotýkať, že porušenie uvedeného postupu zo strany exekučného súdu (nedoručenie vyjadrenia protistrany) je konštantnou judikatúrou, právnou teóriou ako aj odbornou komentárovou literatúrou kvalifikované ako porušenie, ktorým kauzálné dochádza k odňatiu možnosti konať pred súdom (čo je dokonca samostatný dôvod tzv. zmätočnosti konania). Ďalej, v uvedených súvislostiach, povinný poukázal aj na rozhodovaciu prax Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. rozhodnutie v prípade Trančíková proti Slovenskej republike) a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) /napr. uznesenie NS SR č. k. 3 Cdo 466/2014 zo dňa 12. 03. 2015/ s tým, že má za to, že vyššie uvedený postup exekučného súdu, bol celkom zrejme nesprávnym procesným postupom, ktorým mu súd znemožnil, ako strane sporu, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva, a to v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tiež dal do pozornosti viaceré rozhodnutia NS SR - uznesenie NS SR, sp. zn. 4 Cdo 141/2010 zo dňa 21. 10. 2010, uznesenie NS SR, sp. zn. 5Cdo/92/2011 zo dňa 09. 08. 2011, uznesenie NS SR, sp. zn. 5Cdo/115/2011 zo dňa 20. 10. 2011, uznesenie NS SR, sp. zn. 5 Cdo 200/2010 zo dňa 09. 11. 2010, v ktorých sa konštantne zaujal právny názor, že právo účastníkov konania na doručenie procesných vyjadrení ostatných účastníkov treba považovať za súčasť práva na spravodlivý proces. Nedoručenie vyjadrenia účastníka konania druhému účastníkovi konania vytvára stav nerovnosti účastníkov v konaní pred súdom, čo je v rozpore s princípom kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní ako súčasť práva na spravodlivý proces. Zároveň je takéto procesné opomenutie súdu hodnotené ako odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody a skutočnosti navrhol, aby sudca Okresného súdu Banská Bystrica zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie.

3. Oprávnení sa k podanej sťažnosti nevyjadrili.

4. Súd k veci udáva nasledovné:

5. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konania sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 239 ods. 1 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

7. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

8. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

9. Po preštudovaní veci sa sudca stotožnil s dôvodmi uvedenými vyšším súdnym úradníkom v napadnutom rozhodnutí a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, aplikujúc pritom ustanovenie § 202 ods. 2 Exekučného poriadku.

10. V zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

11. Napriek zneniu zákonného ustanovenia citovaného v odseku 8. odôvodnenia, sudca nad rámec uvedeného, k sťažnosti povinného konštatuje, že vyšší súdny úradník správne poukázal na to, že podanie mimoriadneho oprávneného prostriedku proti právoplatnému a vykonateľnému exekučnému titulu, samo o sebe nie je zákonným dôvodom na zastavenie exekúcie a nebráni vykonateľnosti exekučného titulu.

12. K tvrdeniu povinného, že postupom exekučného súdu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že mu nebolo doručené vyjadrenie oprávnených k jeho návrhu na zastavenie exekúcie a nemohol sa tak k nemu vyjadriť, čím bolo porušené jeho ústavné právo konať pred súdom a bola mu odňatá možnosť konať pred súdom, sudca uvádza, že s takýmito právnymi závermi povinného nemožno súhlasiť. V tejto súvislosti poukazuje na koncentračnú zásadu vyjadrenú v ustanovení § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, v zmysle ktorej povinný musí uviesť a uplatniť všetky právne skutočnosti, ktoré nastali ku dňu podania jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Z predmetného ustanovenia zákona je preto zrejmé, že pri rozhodovaní súdu o návrhu povinného na zastavenie exekúcie (ako aj o sťažnosti povinného) sú podstatné tie právne skutočnosti, ktoré povinný uviedol v návrhu na zastavenie exekúcie a nastali do dňa podania tohto jeho návrhu. Prípadné ďalšie tvrdenia povinného reagujúce na vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, ktoré by povinný uviedol v prípadnom ďalšom vyjadrení, sú pre rozhodovanie súdu irelevantné. Pre úplnosť sudca uvádza, že povinný má možnosť v priebehu exekúcie podať aj ďalšie návrhy na zastavenie exekúcie, v zmysle § 61k ods. 3 Exekučného poriadku; tieto však nemajú odkladný účinok. Vzhľadom na charakter exekučného konania a jeho účel, ktorý nie je v riešení právnych sporov, ale vo vymožení judikovaných nárokov, zákonodarca najmä po novele zákonom č. 2/2017 Z. z. obmedzil možnosť právnych debát v tomto konaní. Preto v tomto zmysle, pri zachovaní práva vyjadriť sa, stanovil v § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, aké právne podklady má mať exekučný súd pre svoje rozhodnutie o návrhu na zastavenie exekúcie k dispozícii, čo bolo v tomto konaní aj dodržané. Postupom vyššieho súdneho úradníka tak nebol porušený princíp rovnosti zbraní (pozri napr. Niederöst-Huber proti Švajčiarsku zo dňa 18. februára 1997), a neuviedol povinného do nevýhodnejšej pozície. Súd preto bez akýchkoľvek pochybností mohol rozhodnúť a aj rozhodol, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Postup súdu bol v súlade so zákonom. Okrem uvedeného, sudca poukazuje na to, že exekučné konanie vedené na Okresnom súde Banská Bystrica je elektronickým súdnym konaním, v ktorom je súdom vedený elektronický súdny spis. Všetkým účastníkom exekučného konania, teda aj povinnému, je zo strany súdu pridelený prístupový kód, na základe ktorého je povinný oprávnený kedykoľvek nahliadať a sťahovať si dokumenty nachádzajúce sa v elektronickom súdnom spise.

13. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, exekučný súd musí v prvom rade skonštatovať, že dôvodom zamietnutia návrhu povinného na zastavenie exekúcie bolo predovšetkým nepreukázanie existencie dôvodu na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku - právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhatelnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu. Sudca potom podanú sťažnosť považoval za nedôvodnú a preto ju zamietol.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.